

acum am învățat

Cred că ar fi o idee foarte bună să ne naștem cu experiența părinților deja imprimată în structura noastră genetică. De ce să trăim ca să re-învățăm ceva ce generația dinaintea noastră a petrecut deja ani buni să învețe?

Am învățat că sunt într-o mini-vacanță pe planeta Sol 3. Un mic popas cu care am decis să mă identific. Am înțeles că eu am ales când să vin aici, la fel cum eu am ales când voi pleca. Acest strat aparent impermeabil de uitare a locului de unde am venit se încăpățânează să mă hipnotizeze.

Am învățat că suferința pe care o avem aici este la liberă alegere. Problemele pe care le avem sunt creația noastră. Nu e nimeni responsabil pentru noi, decât noi. Am învățat că dacă nu iubesc, trăiesc degeaba și dacă te deschizi, nu ai cum să nu iubești. Vreau să învăț să-mi aduc aminte cum e să iubesc toată materia ce ne înconjoară, să nu mă mai las distras de scenariul bine pregătit al personajului pe care am ales să-l joc.

Am învățat că bogăția vine din împlinirea sufletului, că banii sunt un concept efemer, ireal, creat și folosit de noi pentru a ne auto-impune tot mai multe limitări. Am învățat că totul este dragoste și energie infinită, dar chimia creierului ne împiedică percepțiile ridicate. Am învățat că dragostea are logica ei, complet independentă de raționalizarea minții.

Am învățat că meditația este o unealtă foarte puternică, am învățat că poți alege să te trezești în vis și aleg să mă trezesc și în acest vis numit realitate. Am învățat că singurul lucru negativ adus de moarte este ideea negativă pe care noi o acordăm ei. Am învățat că nimeni nu te va pedepsi pentru păcate imaginare, nu există rai sau iad, ci doar acasă, energie pură și dragoste necondiționată. Am învățat că istoria noastră trebuie rescrisă pentru a reflecta evenimentele reale care s-au întâmplat.

Am învățat că nu suntem încă liberi, dar inevitabil vom fi, dacă alegem asta. Am învățat că suntem vehicule perisabile, deși există unii dintre noi care aleg să rămână mai mult prin preajmă, să se abată un pic de la regulile generale ale acestui joc bolnav de limitat. Am învățat că cei mai buni profesori sunt copiii.

Am învățat că persoanele foarte joviale pot reflecta o măsură egală de suferință. Fericirea nu-i o consecință ci o alegere. Am învățat că organismul nostru, deși foarte ingenios, este totodată extrem de sensibil și în el se reflectă cel mai evident stările noastre interioare. Am învățat că procesul evolutiv include integrarea a tot ce există, în niciun caz excluderea vreunui element, fie pozitiv sau negativ.

Am învățat să nu-mi mai pese de obiecte, oameni, situații, evenimente, de nimic. Am învățat că și starea asta poate fi pozitivă, dacă aleg să o văd așa. Am învățat că obiectele pe care le dețin sunt cele care mă și controlează. Am învățat că modul în care vezi viața, este modul în care viața te vede. Am învățat că se poate și mai bine, se poate trăi fără religie, fără griji, fără sclavie, discriminare, rasism, război, bani, suferință. Am învățat că ceea ce noi numim miracole, este de fapt modul normal în care viața funcționează. Este miraculos cum de am reușit să suprimăm asta.

Am învățat că avem tehnologie care ar putea vindeca cele mai grave boli, că avem abilitați fizice și psihice cu mult peste ceea ce conștientizăm. Am învățat că atracția bazată exclusiv pe fizic duce la neîmplinire și este, pe termen lung, o investiție care se va consuma inevitabil. Am învățat că pasiunea este cea mai bună alegere mereu. Am învățat că omul este o rasă hibridă, pe parcursul evoluției noastre fiind influențată genetic de membrii unor familii îndepărtate. Am învățat că îmi place mult să

vorbesc, să scriu, să comunic. Am învățat că instinctele și intuiția nu mă înșală și dacă le-as asculta mai cu atenție, as evita multe situații constructiv-negative.

Am învățat că o poveste spusă bine poate schimba totul. Am învățat că timpul nu există, e doar un reper legat de rotația unor planete. Timpul nu are formă, greutate, nu zboară, nu merge, nu trece, pentru că nu există. Faptul că noi îmbătrânim nu înseamnă că timpul trece, ci doar arată că ne pregătim de plecare. Am învățat că singurul moment care există este cel de acum, proiectat într-o succesiune simultană de evenimente continue.

Am învățat că muzica are culoare. Am învățat că multi oameni sunt nefericiți în relații pentru că se tem că ar putea fi și mai nefericiți fără relație, așa că mai bine aleg o nefericire sigură decât o nefericire nesigură. Am învățat că o lume mai bună se face împreună. Am învățat că modul în care vezi dacă te-ai schimbat se reflectă prin felul în care reacționezi la același tip de situații.

Am învățat că suntem cu toții în același loc, mereu, singurul loc existent. Am învățat că dragostea nu se consumă niciodată, poți iubi de multe ori și tot mai intens. Am învățat că unele suflete chiar aleg să se materializeze în două persoane aparent diferite, dar care sunt doar reflexii ale aceluiași întreg. Am învățat că nu există limită în bucurii și nici în suferința.

Am învățat că nu e nevoie să ucid animale că să-mi capăt proteine. Am învățat că ne facem singuri promisiuni pe termen lung, cu acte, pe care nu le putem garanta, deși intenția există. Am învățat că pot trăi mult mai bine dacă nu încerc să mulțumesc pe cineva anume, dacă nu încerc să mă modelez pentru a primi atenție și afecțiune. Am învățat că pot alege să fiu împăcat cu mine, exact așa cum sunt. Am învățat că dacă as scrie tot ce am învățat, probabil s-ar epuiza cuvintele.

Acum am învățat că mai am multe de învățat și că te iubesc necondiționat.